

СТАРИНА НОВАК

Великану нашег рода,
Што кроз гусле вечно живи,
Уместо портрета слика,
Народ му се песмом диви.

Од Романије до Клужа,
Његова се слава пружа,
Споменици и улице,
Тргови и моја школа,
Носе име тог хајдука,
Одважнога горског вука.

Још у центру Београда,
Новаково срце куца,
Поносно кроз школска звона,
Док од знања ту све пуца.

Илија Кочовић VI/3

ОШ Старина Новак Београд